

OBSAH

První rozhovor	
v němž György Joó vypoví krátce, v kostce, celý svůj život	13
Druhý rozhovor	
o tom, jak šťastný může být život osiřelého chlapce	20
Třetí rozhovor	
o tom, jak podivuhodně krásný a zajímavý je život chlapce pohůnka	30
Čtvrtý rozhovor	
o tom, jak se človíček stává člověkem	38
Pátý rozhovor	
o tom, že zajíc se rve s kolčavou a kočí s životem	48
Šestý rozhovor	
o tom, že lakomec dvakrát ztrácí a lenivec dvakrát běží	54
Sedmý rozhovor	
o tom, jak mnoho znamená mládenečkovovo slovo	60
Osmý rozhovor	
o tom, jak se člověk naučí znát lidi	70
Devátý rozhovor	
o tom, že člověk i v největších nesnázích může být šťasten	79
Desátý rozhovor	
o tom, o čem dobrá maminka poučuje svého syna	91
Jedenáctý rozhovor	
o tom, že není zlé, je-li člověk chudý; i chudák žije až do smrti	100
Dvanáctý rozhovor	
o tom, jak šťastný je člověk, když nemá trápení	107
Třináctý rozhovor	
o tom, že jakmile si člověk všimne, že jsou na světě i děvčata, pak na něco jiného už ani myslet nedovede	117
Čtrnáctý rozhovor	
o tom, že každý žije tak, jak může, a ne tak, jak by chtěl	127
Patnáctý rozhovor	
o tom, že na kopavou krávu je jeden lék: prodat ji; a na pěknou jalovičku: vzít ji	138

Šestnáctý rozhovor	
o tom, že nic netrvá věčně, ani dívčí věrnost	148
Sedmnáctý rozhovor	
o tom, kolik zbytečného trápení má mužský se ženskou	159
Osmnáctý rozhovor	
o tom, že i pes si vezme z výprasku poučení, jen člověk ne	167
Devatenáctý rozhovor	
o tom, že proces není pro toho, kdo dovede přísahat jenom jednou v životě	181
Dvacátý rozhovor	
o tom, co že dělá chudý člověk v bohatém městě	191
Dvacátý první rozhovor	
o tom, že Budapešť je hlavní město země, ale že chudák je i tam zrovna takovým chudákem jako v té nejmenší vesnici	201
Dvacátý druhý rozhovor	
o tom, jaká je první velká pranice. Není špatná, má-li člověk silné paže a v kapse peníze	212
Dvacátý třetí rozhovor	
o tom, že lidská povaha je hříšná, ale Bůh je dobrotivý a pečuje o maminky	227
Dvacátý čtvrtý rozhovor	
o tom, že láska je pro mladé lidi, ale ani pro ty moc ne	243
Dvacátý pátý rozhovor	
o tom, že člověk nikdy neví, proč žije, jenom žije. A najednou je mu čtyřiašedesát let	258
Dvacátý šestý rozhovor	
o tom, že chudý člověk má jednu povinnost: aby byl ke každému hodný a dával si pozor, aby neměl nepřátel	274
Dvacátý sedmý rozhovor	
o tom, že všechno má svůj čas, i ženění	291
Dvacátý osmý rozhovor	
o tom, že největší štěstí přece jenom je opatřit si dobrou manželku. Je to sázka na štěstí, ale málokdy se vydaří	303
Dvacátý devátý rozhovor	
o tom, že na světě je taky moc zbytečných děvčat	314
Třicátý rozhovor	
o tom, že když člověka přepadne chuť na ženění, je to taková nemoc, kterou nelze vykurýrovat	324
Poslední rozhovor	
o tom, že každou chybu lze korigovat, jen tu jedinou ne, že se člověk narodil a žije. Či snad i tu?	340
Doslov	347
Poznámky	353